

ROZDZIAŁ 6

**TERAPEUTYCZNA WARTOŚĆ SZTUKI
I EKSPRESJI ARTYSTYCZNEJ
W PRACY SOCJOTERAPEUTYCZNEJ**

AGNIESZKA LASOTA, ELŻBIETA SZCZUDŁO

Streszczenie

Tekst jest przeglądem oraz próbą analizy wpływu różnorodnych form i rodzajów sztuki na szeroko rozumiany proces terapeutyczny. Rozpatrywane będą takie formy ekspresji artystycznej, jak: fotografia, malarstwo i rysunek, kreatywne pisanie, muzyka i taniec oraz rzemiosło artystyczne. W naszej analizie chcemy zwrócić uwagę na terapeutyczny wymiar sztuki z dwóch perspektyw. Pierwsza to pozycja samego twórcy, artysty, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu przebiegu procesu twórczego na autora i jego otoczenie. Druga to postawa biernego odbiorcy i obserwatora. W tym kontekście przyjrzymy się różnym funkcjom sztuki pod kątem ich terapeutycznego i edukacyjnego oddziaływania na ogólny rozwój i psychikę człowieka. Istotnym punktem będzie także próba naszkicowania optymalnej postawy nauczyciela, opiekuna czy terapeuty wobec młodych artystów i ich procesu twórczego.

**SZTUKA JAKO NAJWYŻSZA FORMA CELEBRACJI
SAMEGO SIEBIE I OTACZAJĄCEGO ŚWIATA**

Terapeutyczne walory sztuki chcemy poddać analizie w kontekście kilku funkcji, które zostały przez nas wyodrębnione na podstawie naszych osobistych doświadczeń jako twórców i biernych odbiorców szeroko rozumianej twórczości. Funkcje te to: samopoznanie, poszukiwanie równowagi i redukcja napięcia, rozwój osobisty oraz funkcja ekologiczna. Funkcje te często przenikają się i krzyżują. Naszym celem jest pokazanie, jak szerokie jest pole ludzkiej psychiki, na które silny pozytywny wpływ ma tworzenie i odbiór sztuki.